

اطلاعیه شماره ۸۴

بسم الله الرحمن الرحيم

نخستین سالروز شهادت برادر مجاهد

دکتر حسین گرکانی نژاد مشیری

را گرامی می‌داریم.

"آرزویم مرگ در راه خدا و برای
پیشبرد اسلام است، امیدوارم که
از روی شوق و اشتیاق به استقبال
چنین مرگی بروم و واقعا " شهید فی
سبیل الله شوم... " (۱)

اگر مرگ را آگاهانه انتخاب کردن و خالصانه و مشتاقانه دست پر مهر و سرخ
شهادت را فشردن، اگر از این همه نعمت‌های خوب و پاک حیات (از آرامش
خانواده تا درک پیروزی‌های انقلاب و...) چشم پوشیدن و برای رضای خدا به
قلب کوره‌ء گداخته جنگ گام نهادن... اگر اینها نمی‌بود و این همه تعالی و
ظرفیت اوجگیری در انسان نبود، چگونه مسجود ملائکه می‌شد و چگونه خدا بر
خویش در آفرینش انسان تبریک می‌گفت؟!...

"... فتبارک الله احسن الخالقین". (مومنون - ۱۴)

اینک در نخستین سالروز شهادت مجاهد خود باخته و خدا جویمان "دکتر
گرکانی" از یک سوی زندگی پر از افتخار او چونان نمونه‌ای درخشان فرا رویمان
هست و از سوی دیگر شکوفه‌های سرخ خویش را می‌بینیم که به میوه‌های حیاتبخش
"رهايي" و "نجات" بدل شده‌اند و با گل‌های شاداب خون دیگر شهیدان کردستان،
همچنان قد می‌کشند و پربار می‌شوند تا آن سرزمین اشغال شدهء ستم زده را به
باغ‌های پر عطر "جمهوری اسلامی" بدل سازند.

در همین یکسال، شهیدان بلند مرتبه بسیار از همان راه افتخار آفرینی رفتند که برادر مجاهدان رفت؛ و از این پس نیز چه بسا جوانانی که بر این شکوه شهادت "انتظار" می‌کشند، اما آنچه اهمیت دارد این است که ما ماندگان، که خون شهیدان را بر دوش می‌کشیم... ما که هنوز و همیشه پیکر چاک چاک آنها را بر سر دستهایمان می‌بریم... آیا چگونه عمل کرده‌ایم، آیا توانسته‌ایم پاسخگوی نیازهای والا و خواست‌های متعالی آنها باشیم... آیا استقرار یک کابینه صد در صد در "خط امام" را از فریاد خون شهیدان نمی‌شنویم؟ آیا اگر چنین کابینه‌ای با کارشکنی روبرو شود، شهیدان را آشفته نخواهیم یافت؟ آیا تا کنون شهیدان از روند انقلاب و از حاکمیت انقلاب، راضی بوده‌اند؟

آیا "خشم امام" و "عذرخواهی او" شهیدانی را که در آخرین لحظات نیز عشق الهی امام را با خون خود فریاد کرده‌اند... بر عاملان کوتاهی‌ها و انحراف‌ها خشمگین نمی‌سازد؟ آیا نمی‌باید همه افراد و آحاد ملت از هر شغل و مسئولیت، هر لحظه این سئوالها را صادقانه و در پیشگاه عدل الهی از خویش و در خویش تکرار کنند؟

ما نیز در نخستین سالروز این شهید عزیز، بار دیگر میثاقمان را با "خون شهیدان" و با "امام شهیدان" تکرار می‌کنیم و این جمله را از نامه وداع شهید "گرکانی" با مادرش با هم به زمزمه می‌خوانیم:

"خدا را شکر گوئید که من در چنین راهی گشته شدم و آرزو کنید که مرگ من "فی سبیل الله" بوده باشد، کاری کنید که این روحیه شهادت و ایثار را در سایرین زنده کنید..." (۲)

با درود به روان پاک "او" و همه شهیدان
"فی سبیل الله"

و با امید به استقرار کابینه "خط امام" در
جمهوری اسلامی ایران

سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی

۵۹/۶/۱۴